

I *Landstinget* anbefaledes Lovforslaget af Socialdemokraternes Ordfører (Carl F. Madsen), medens Venstres og de Konservatives Ordførere (henholdsvis Stensballe og Tvede) erklærede sig beredt til i et Udvalg at overveje Ændringer i Lovforslaget, som de fandt uegnet til Nedbringelse af Arbejdsløsheden i nævneværdig Grad og derhos utilfredsstillende og unødvendigt, henset til den allerede gældende Lov. De Radikales Ordfører (Gunnar Fog-Petersen) mente, at Lovforslaget i det væsentlige burde fremmes.

I den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning udtales, at efter stedfundne Drøftelser af det forelagte Lovforslag i det samlede Udvalg blev der for at søge tilvejebragt Enighed om Ændringer til dette nedsat et Underudvalg, der efter adskillige Møders Afholdelse naaede til et Udkast for en ændret Form af Lovforslaget, men efter at det havde vist sig, at der ikke kunde opnaas Enighed, delte Udvalget sig i et Flertal (Venstre og det konservative Folkeparti) og to Mindretal. Saavel Flertallet som det ene Mindretal (det radikale Venstre) stillede Ændringsforslag til det forelagte Lovforslag, medens det andet Mindretal (Socialdemokratiet) indstillede dette uforandret til Vedtagelse.

De stillede Ændringsforslag var fra Forslagsstillernes Side formede som Forslag til en ny Affattelse af det af Folketinget vedtagne Lovforslag. Om det nærmere Indhold udtales det i Betænkningen, at saavel Flertallets som det radikale Mindretals Forslag gik ud paa at lade det foreliggende Lovforslags Bestemmelser om *Statstilskud*, i alt paa indtil 3 Mill. Kr., til Iværksættelse af Arbejder udgaa. Dette motiveredes fra Flertallets Side ved, at Gennemførelsen af disse Bestemmelser „meget let vil medføre, selv om endog ikke den forudsatte Beskæftigelse af ca. 15 000 Mand daglig blev naaet, at flere Fag paa Grund af den Nedsættelse i Arbejdsløshedsprocenten, som derved vilde fremkomme, ikke længere kunde komme i Betragtning som værende under ekstraordinær Arbejdsløshed. Navnlig et Fag som Arbejdsmandenes vilde en saadan Ordning komme til at gaa ud over, idet de foreslaaede Arbejder jo i langt den største Udstrækning er Arbejdsmandsarbejder. Derved vil de, der ikke kommer i Arbejde, enten helt blive berøvet deres Understøttelse (arbejdsledige med fortsat Hjælp efter Ophør af den vedtægtsmæssige Understøttelse) eller faa Understøttelsen nedsat (Bortfald af den nu ydede Tillægshjælp), og en saadan Begunstigelse af dem, der kom i Arbejde, og Henviisning af en formentlig stor Del af de arbejdsledige til ordinær Hjælpekasseunderstøttelse og eventuelt til Fattigunderstøttelse ønsker Flertallet ikke at medvirke til, saavel under Hensyn til den Forringelse i de arbejdslediges Kaar, som derved vilde kunne blive Følgen,